בס"ד

יום ד' , ח' באב תשנ"ט (26 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ה'יום ג' באב:
- בשנת תש"ג (43') בעקבות מותו של מנהיגם יוסף סטאלין, הוז'דה ברה"מ על תירוש ה'חסים הצפלומאט"ים שלנו.
- ובשנת תשכ"ו (66') שרר אבל כבד בשרעל אחר שמטוס קרב בולגרי"ם הפיל מטוס נוסעים של אל-על שטס בשמי בולגריה. נספו 51 הנוסעים ו-7 אנשי הצוות.
- בן לילה, בשנת תש"ך, נולד יהונתן פולארד - בן צא ה'ום.

עקרונות משלה באב (מאוד):
ערב ט' באב, סמוך לסוף ה'ום, אוכלים סעודה המפסקת. לפ' מנהגנו, אוכלים בה ביצה מבושלת או עדשים, שהם כאבל לאבלות. אין לאכול בה שום תבשיל אחר, וישיבת רעבונו בלחם עם מאכלים של תלה או פירות. וישנ נוהגים לטבול פרוסת לחם באפר ולאכלו - כאבל לאורבן.
נוהגים לאכול סעודה זו בישיבה על-גבי הקרקע (עם בגד או כאבל שאחר שמפריד בינו לבין הקרקע). ולא משום אבלות אלא כד' ש'ה"ה נינר שנו סעודה שפילה.
כיון שבתשעה באב אסור לשמוע מוזיקה - מקובל ה' ישרים משמח' לב", ואבל אסור לו לה'ות בשמחה - כאבר נוהגים מערב תשעה באב (אחר' תפות ה'ום) להתאיר ולהמנע מלימוד תורה.
יש נוהגים לאכול בסדר ה'ום סעודה קבועה ומרפ'ם בה קפה מאכלים כד' שלא תצ'ק להם ההצנ'ת, דוגמת ערב יום כיפור (ואחרות השונ' המובהק בין שני ה'מים - יום הכיפורים הוא יום של שמחה!) מנהגם בה הוא לם לסדר ליום טוב שהי' נוהגים ביום לה. וכן באב בצמן הבית ה'שני. שבצמן בית המקדש הי' מושים יום טוב בפ ל ההצנ'ות (בטלית, תפילין, אוכל ושתי') שהם כסדר לאורבן - והי' אוכלים ושותים ושמחים מם קדשה באב עצמו. ואלו, שלא"ן לא כבלו לעצמה, מושים לסדר ליום לה שה"ה אל, ושלא לה'ות, בשיבה בית המקדש ב"ב, בסעודה טובה ערב ט' באב.
וי"ש במנהג זה משום אמונה ובטחון וציפיה לישועה.

גח'לת הצום (אם נצטרך לצום): 1940.

יום נעים!